

स्पर्शनम् १३ निषिद्धपुष्पेण विष्णुर्जनम् १४ रक्तं वासः परिधाय विष्णोरुपसर्पणम् १५ अन्धकारे दीपेन विना विष्णोः स्पर्शनम् १६ क्षणवस्तुं परिधाय विष्णोः कर्माचरणम् १७ वायुमोद्धृतवासः परिधाय विष्णोः कर्माचरणम् १८ विष्णवे कुकुरोच्छिष्टदानम् १९ वराहमांसं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २० हंसजालपादसरा रिमांसं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २१ दीपं सृष्ट्वा हस्तमप्रक्षाल्य विष्णोः स्पर्शनं कर्माचरणं वा २२ श्मशानं गत्वाऽस्नात्वा विष्णोरुपसर्पणम् २३ पितृयाकं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २४ विष्णवे वराहमांसनिवेदनम् २५ मद्य-साध्याय पीत्वा सृष्ट्वा वा विष्णुष्टवप्रवेशनम् २६ परकीयेणाशुचिना वस्त्रेण परिहितेन विष्णुकर्माचरणम् २७ विष्णवे नवाक्षमप्रदाय तद्भोजनम् २८ गन्धपुष्पे अप्रदाय धूपदीपदानम् २९ उपानहावारह्यं विष्णु-स्नानप्रवेशनम् ३० भेरिशब्देन विना विष्णुर्बोधनम् ३१ अजीर्णैः सति विष्णुस्पर्शनम् ३२ इति” एतदुपलक्षणम् “अपराधसङ्ख्याणि, अपराधशतानि चेति” मन्त्रलिङ्गात् “अहन्त्यहनि योमर्त्यैः गीताध्यायन्तु संपठेत् । द्वाविंशदपराधैस्तु अहन्त्यहनि मुच्यते” इति नरसिंहपुरा० ।

अपराधय त्रि० अपराधं याति या-ड । अपराधप्राप्ते । ब्राह्म० भावे कर्माणि च ध्यञ् अपराधयं तस्य भावे तत्-कर्माणि च न० । [कारके, स्त्रियां ङीप् ।

अपराधिन् त्रि० अप+राध-णिनि । कृतागसि अपराध

अपरान्त पु० “अपरस्ताः पश्चिमायाः अन्तः सीमा-भूतोद्देशः । देशभेदेऽस्य पश्चिमदिशः सीमाभूतत्वात्तथात्वम् स च देशः कतम इति तावन्निर्णीयते “तस्यानीकैर्वि-सर्पद्भिर्परान्तजयोद्यतैः रामास्त्रोत्थारितोऽभ्यासीत् सङ्ग्रहणं इवास्वैव इति” रघुः । तेनास्य सङ्ग्रहपर्वत सञ्चिह्नत्वम् । “अवकाशं किलोदन्वान् रामाया-भ्यर्धितो ददौ । अपरान्तमहीपालव्याजेन रघवे कर-मिति” रघुः तेनार्सवसञ्चिह्नत्वं च प्रतीयते । तत्रैव देशे रघो “विक्रूटमेव तलोच्चं जयस्तम्भं चकार स” इति विक्रूट पर्वतवर्षनात् विक्रूटयुक्तत्वञ्च तस्य प्रतीयते । “पारसीकां-स्ततो जेतुमित्यनन्तरोज्ज्ञेन पारसीकदेशात् पूर्वत्वं प्रतीयते पारसीकदेशश्च पाश्चात्तरः “संयामस्तुलस्तस्य पाश्चात्तरश्च-साधनैरिति” तेषां पाश्चात्तरत्वस्य तत्रैव वर्षनात् । उद्धृ-संहितायाञ्च “नव भारतप्रवे” मध्यात् प्रागादिविभा-जितादेशा” इत्युपक्रम्य “अपरस्तां मणिसान् मेघवान्

वनौषः क्षुरार्पणोऽस्तगिरिः । अपरान्तशान्तिकहैहयप्रश-स्ताद्रिकोङ्कणा” इत्यादिना मध्यस्थानात्तस्य पश्चिमदिक्स्थत्व-सुक्तम् तत्र च सुरला नाम नदी । “सुरलामारुतोद्धृतमिति” रघो तत्र तस्यावर्षनात् तद्वान्तरदेशः केरलः । “भयोत्-सृष्टविभूषाणां तत्र केरलयोषितामिति” रघो तथा वर्ष-नात् । जनपदवाचित्वात् तद्विताणोषुकि तद्देशभवे तद्वा-जनि च व० व० । “उन्मूर्च्छानः सन्निप्रत्यापरान्तैरिति” साधः ।

अपरार्क पु० सृष्टिसंग्रहभेदे ।

अपरार्द्ध पु० न परार्द्धम् । परार्द्धमिमे । अपरमर्द्धमिति वाक्ये तु अपरस्य पञ्चादेशे पञ्चार्द्धमित्येव ।

अपरावर्त्तिन् त्रि० न परावर्त्तते परा+वृत्-णिनि न० त० ।

अपराङ्मुखे कार्यं समाप्तिमकृत्वाऽनिवर्त्तिन् स्त्रियां ङीप् ।

अपराह्ण पु० अपरमङ्ग एक० त० टच् अङ्गादेशः । दिनशेष-भागे स च द्विधा विभक्तस्य, त्रिधा विभक्तस्य च दिनस्य शेष-भागः । “पूर्वं दिनं मनुष्याणां अपराह्णः पितृणांमिति” श्रुतौ द्विधा विभजनात् “पूर्वाह्णो वै देवानां मध्यन्दिनं मनु-ष्याणां अपराह्णः पितृणांमिति श्रुतौ त्रिधा विभजनाच्च तयोस्तेषु वा शेषस्य तथात्वम् । तथा च द्विधा विभक्तस्य दिनस्य शेषार्द्धम्, त्रिधा विभक्तस्य तृतीयांशं च अप-राह्णः । “यथास्तं सविता याति पितरस्तामुपासते । तिष्ठं तेभ्योऽपराह्णो हि स्वयं दत्तः स्वयंभुवेति” सृष्टिः । “तथा आह्वस्य पूर्वाह्णादपराह्णो विशि-ष्यते” मनुः । पञ्चधा विभक्तस्य तु चतुर्थभागे च तस्य च कर्मयोग्येतरापेक्षयाऽपरत्वात् तथात्वम् । अन्ति-मविमुक्तस्य तु राक्षसवेलात्वेन कर्मानर्हत्वात् कर्मयोग्य-शेषभागत्वाभावाच्चापराह्णत्वम् । तथा च “प्रातःकालो-सृङ्कर्त्ता स्त्रीन् सङ्गवस्तावदेव तु । मध्याह्नस्त्रिसृङ्कर्त्तः स्यादप-राह्णस्ततस्तथा । सायाह्णस्त्रिसृङ्कर्त्तः स्यात् आह्णं तत्र न कारयेत् । राक्षसी नाम सा वेला गर्हिता सर्वकर्मास्थिति” त्रिविमुक्तार्त्तात्मकतया पञ्चधा विभक्तदिनस्य चतुर्थे भागे कर्माह्णापराह्णत्वेन परिभाषणात्तथात्वम् । लौकिके तु मध्याह्नात्परतः, सूर्यास्तात् प्राक्कालोऽपराह्णत्वेन व्यवह्रियते इति” भेदः । ततः भवार्थे वा वुन् अप-राह्णकः तद्भवे त्रि० । यत्ने तदर्थे ठञ् अपराह्णिकः । तद्भवे त्रि० । आह्णे चैवापराह्णिक” इति सृष्टिः । स्त्रियां ङीप् । “पार्वत्ये पितृकृत्ये च तिथिर्पाह्णाप-राह्णिकीति” सृष्टिः ।

अपराहृतन त्रि० अपराह्ण्ये भवः क्युल् लुट् च । अपराह्ण-